

Věc T-45/06

Reliance Industries Ltd

v.

**Rada Evropské unie
a Komise Evropských společenství**

„Společná obchodní politika – Antidumpingové clo – Vyrovnávací clo – Pozbytí platnosti cla – Oznámení o zahájení přezkumu – Lhůta – Pravidla WTO“

Rozsudek Soudu (osmého senátu) ze dne 24. září 2008 . . . . . II - 2404

Shrnutí rozsudku

- 1. Žaloba na neplatnost – Právní zájem na podání žaloby – Žaloba směřující proti oznámení o přezkumu antidumpingových nebo vyrovnávacích opatření při neexistenci žaloby směřující proti nařízení, kterým se po přezkumu zavádějí konečná opatření – Trvání právního zájmu na podání žaloby
(Článek 230 čtvrtý pododstavec ES; nařízení Rady č. 384/96, čl. 11 odst. 2, a č. 2026/97, čl. 18 odst. 1 a 2)*

2. *Žaloba na neplatnost – Fyzické nebo právnické osoby – Akty týkající se jich bezprostředně a osobně – Oznámení o přezkumu antidumpingových nebo vyrovnávacích opatření (Článek 230 čtvrtý pododstavec ES; nařízení Rady č. 384/96, čl. 11 odst. 2, a č. 2026/97, čl. 18 odst. 1 a 2)*
3. *Žaloba na neplatnost – Žaloba směřující proti Radě a Komisi, jejímž účelem je zrušení oznámení o přezkumu antidumpingových nebo vyrovnávacích opatření – Žaloba směřující proti Radě – Nepřípustnost (Článek 230 ES; nařízení Rady č. 384/96, čl. 11 odst. 6, a č. 2026/97, čl. 22 odst. 2)*
4. *Společná obchodní politika – Ochrana proti dumpingovým praktikám nebo dovozům subvencovaných výrobků ze strany třetích států – Přezkumné řízení – Pravidla obsažená v antidumpingových a antisubvenčních dohodách tvořících přílohy dohody WTO z roku 1994 (Dohoda o provádění článku VI Všeobecné dohody o clech a obchodu, „antidumpingový kodex z roku 1994“, čl. 11 odst. 3; Dohoda o subvencích a vyrovnávacích opatřeních z roku 1994, čl. 21 odst. 3; nařízení Rady č. 384/96, bod 5 odůvodnění a čl. 11 odst. 2, a č. 2026/97, body 6 a 7 odůvodnění a čl. 18 odst. 1)*
5. *Společná obchodní politika – Ochrana proti dumpingovým praktikám nebo dovozům subvencovaných výrobků ze strany třetích států – Přezkumné řízení – Nejzazší lhůta pro zahájení přezkumu (Dohoda o provádění článku VI Všeobecné dohody o clech a obchodu, „antidumpingový kodex z roku 1994“, čl. 11 odst. 3; Dohoda o subvencích a vyrovnávacích opatřeních z roku 1994, čl. 21 odst. 3; nařízení Rady č. 384/96, čl. 11 odst. 2, a č. 2026/97, čl. 18 odst. 1)*

1. Podnik vyrábějící a vyvážející produkty, kterých se týká oznámení o přezkumu antidumpingových nebo vyrovnávacích opatření pozbývajících platnost, má nadále zájem na zrušení uvedeného oznámení o přezkumu i v případě, že nařízení, kterým se po přezkumu ukládají konečná antidumpingová nebo vyrovnávací cla, nebylo tímto podnikem ve lhůtě stanovené čl. 230 pátým pododstavcem ES napadeno.

Samostatné právní účinky vyvolané oznámením o přezkumu, a sice zachování antidumpingových nebo vyrovnávacích opatření pozbývajících platnost, totiž nejsou novými opatřeními uloženými nařízením přijatým po přezkumu dotčena. Za těchto podmínek může mít zrušení oznámení o přezkumu právní následky ve prospěch takového podniku, jelikož případné určení protiprávnosti soudem

Společenství by mohlo zakládat případnou žalobu na náhradu škody. Uvedený podnik má rovněž i nadále zájem na zrušení napadeného oznámení o přezkumu, aby bylo možné zabránit tomu, aby se proti-právnost, kterou je toto oznámení údajně postiženo, v budoucnu opakovala.

(viz body 37, 39, 41–43)

2. Podnik, který byl v nařízeních zavádějících antidumpingová a vyrovnávací opatření označen jako výrobní a vývozní podnik, jehož závazky byly v průběhu správního řízení přijaty, je osobně dotčen, ve smyslu čl. 230 čtvrtého pododstavce ES, oznámeními o přezkumu uvedených opatření, jelikož ta mají navíc bezprostřední účinky na jeho právní postavení a neponechávají vnitrostátním orgánům pověřeným jejich provedením žádný prostor pro uvážení. Jeho návrh na zrušení uvedených oznámení o přezkumu je tak přípustný, i když mu tato oznámení nejsou určena.

(viz body 45–47, 49)

3. Žaloba směřující proti Radě a proti Komisi, jejímž účelem je zrušení oznámení o přezkumu nařízení Rady, kterým se ukládají konečná antidumpingová nebo vyrovnávací cla pozbývající platnost, je v rozsahu, ve kterém směřuje proti Radě, nepřípustná. Jelikož jsou totiž podle čl. 11 odst. 6 základního antidumpingového nařízení č. 384/96 a čl. 22 odst. 2 nařízení č. 2026/97 o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství, uvedená oznámení o přezkumu přijímána Komisí, je žaloba směřující ke zrušení takového oznámení o přezkumu přípustná pouze v rozsahu, ve kterém směřuje proti uvedenému orgánu.

(viz body 50–51)

4. Z bodů odůvodnění základního antidumpingového nařízení č. 384/96, pátého bodu odůvodnění, a nařízení č. 2026/97 o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství, šestého a sedmého bodu odůvodnění, plyne, že účelem uvedených nařízení je zejména provedení v co možná největší míře nových a podrobných pravidel obsažených v dohodě o provádění článku VI Všeobecné dohody o clech a obchodu („antidumpingový kodex z roku 1994“) a v dohodě o subvencích a vyrovnávacích opatřeních z roku 1994, uvedených v příloze Dohody o zřízení Světové obchodní organizace (WTO), mezi které patří zejména pravidla týkající se doby platnosti a přezkumu

antidumpingových a vyrovnávacích opatření, do práva Společenství, a to za účelem zajištění vhodného a transparentního používání uvedených pravidel. Společenství proto ke splnění svých mezinárodních povinností vyplývajících z výše uvedených dohod přijalo uvedená nařízení. Článkem 11 odst. 2 základního antidumpingového nařízení tak zamýšlelo provést zvláštní povinnosti, které obsahuje čl. 11 odst. 3 antidumpingové dohody, a čl. 18 odst. 1 základního antisubvenčního nařízení zamýšlelo provést zvláštní povinnosti, které obsahuje čl. 21 odst. 3 antisubvenční dohody.

5. Základní antidumpingové nařízení č. 384/96 a nařízení č. 2026/97 o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství, neobsahují žádné ustanovení, které by výslovně upřesňovalo nejzazší lhůtu, ve které by muselo dojít k přezkumu z důvodu pozbytí platnosti antidumpingových nebo vyrovnávacích opatření. Ze systematiky čl. 11 odst. 2 prvního pododstavce nařízení č. 384/96 a čl. 18 odst. 1 nařízení č. 2026/97 nicméně jednoznačně vyplývá, že takový přezkum musí být zahájen nejpozději před pozbytím platnosti opatření, kterého se týká.

Z toho plyne, že výše uvedená ustanovení základního antidumpingového a antisubvenčního nařízení musejí být v co možná největší míře vykládána ve světle odpovídajících ustanovení antidumpingové a antisubvenční dohody.

Článek 11 odst. 3 dohody o provádění článku VI Všeobecné dohody o clech a obchodu („antidumpingový kodex z roku 1994“) a čl. 21 odst. 3 dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních z roku 1994, uvedených v příloze Dohody o zřízení Světové obchodní organizace (WTO), ve světle kterých musejí být v co možná největší míře vykládána výše uvedená ustanovení nařízení č. 384/96 a 2026/97, pouze uvádějí lhůtu, ve které musí být přezkum „zahájen“, a nemohou být vykládány tak, že ukládají smluvním stranám povinnost zahájit přezkum dotčených antidumpingových nebo vyrovnávacích opatření nejpozději v den předcházející dni pozbytí platnosti uvedených opatření. Naopak, právní předpisy smluvní strany, které umožňují zahájit přezkum až do posledního okamžiku platnosti opatření, kterých se tento přezkum týká, musejí být považovány za slučitelné s čl. 11 odst. 3 antidumpingové dohody a s čl. 21 odst. 3 antisubvenční dohody. S ohledem na jejich cíl je totiž nutné, aby byl přezkum zahájen nejpozději před automatickým pozbytím platnosti uvedených opatření. Jestliže tato ustano-

(viz body 88–91)

vení ukládají nejzazší lhůtu pro zahájení přezkumu, odkazují na okamžik pozbytí platnosti dotčených cel, která totiž musejí být v okamžiku tohoto zahájení stále v platnosti. Z toho plyne, že přezkum na základě pozbytí platnosti antidumpingových nebo vyrovnávacích opatření zahájený před půlnocí posledního dne obvyklé doby platnosti těchto opatření musí být považován za slučitelný s čl. 11 odst. 3 antidumpingové dohody a s čl. 21 odst. 3 antisubvenční dohody.

Tento závěr nemůže být zpochybněn údajným porušením zásady právní jistoty, na straně jedné, neboť čl. 11 odst. 2 první

pododstavec nařízení č. 384/96 a čl. 18 odst. 1 nařízení č. 2026/97, i když jsou vykládány ve světle čl. 11 odst. 3 antidumpingové dohody a čl. 21 odst. 3 antisubvenční dohody, jasně a přesně uvádějí, že přezkum antidumpingových a vyrovnávacích cel musí být zahájen před pozbytím platnosti těchto cel, ani zásady řádné správy, na straně druhé, neboť disponuje-li orgán Společenství lhůtou pro uskutečnění určitého aktu, neporušuje zásadu řádné správy tím, že jedná až poslední den lhůty, která mu byla poskytnuta.

(viz body 93, 105–106, 110, 114, 117)